

ÖRSLE ÇEKİÇ ARASINDA...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 25 Temmuz 2016 07:08 -

Son yaşadığımız darbe girişimi ve onu bastırma hareketi daha öncekilerle benzerlik taşıyorsa da her olayı kendi bağlamı içinde ele almak gerekir. Kullanacağımız şablonlar bizi yanıltabilir. Hükümet kanadının, dış politikada olduğu gibi içeride de tecrit durumundan kurtulmak istediği darbeden önce dile getirilmişti. İktidar, muhalefete göz kırıyor. Bu olumsuzluklar deryasında olumlu bir gelişmedir.

Fotoğrafın bütününe baktığımızda ise görünen ne yazık ki, Türkiye halkının örsle çekiç arasında dövülmekte oluşudur. AKP ve “Hizmet Hareketi” bizi birlikte dövüyordu. Fetulah Tarikatının devreden çıkarılmasıyla bundan sonra AKP iktidarı tek başına dönecek!

Çatışmanın başını çeken her iki taraf da dincidir. Yüzlerine taktıkları “Millet iradesi, demokrasi” gibi maskeleri düştüğünde bir şeriat devleti kurmak istediklerini artık her sağduyu sahibi görüyor olmalıdır. Bunların kurdukları ve yerleştirmek istedikleri toplumsal düzenin özgürlükle, adaletle, eşit paylaşım ile hiçbir ilgisi yoktur. Amaçları dini kullanarak suyun başını tutmak ve yağma sofrasının başına oturmaktır. Hak ve özgürlüklerimiz henüz tamamen kaldırılamamışsa bu onların bir lütfü değil, halk güçlerinin uzun mücadelelerle elde ettiği demokratik kazanımlar sonucudur.

Yaşamakta olduklarımız, din olarak sundukları kurumun bütün Ortadoğu’da olduğu gibi milletimiz arasında da nasıl yaygın bir aldatma ve iktidar aracı olarak kullanıldığını gösteriyor. Bunların ikisi de iktidar hakkının kendilerine göklerden bahşedildiği kanısındadırlar. Bunlar Tanrı’nın seçilmiş kullarıdır! İnsanlığa bunu tebliğ etmekle görevlendirilmişlerdir.

Yaptıkları şey, tamamen dünyevi olduğu, sınıfsal ilişkilere dayandığı, kendi iradelerini yansıttığı halde, herhangi bir konuşmanın her paragrafında Allah’ı geçirmelerinin nedeni budur. Cemaat okulları ve yurtlarında sabah akşam yaptıkları beyin yıkamanın, bir köprü açılışına bile uhrevi bir hava vermelerinin arkasında yatan kendilerine inanmaya yatkın kalabalıkların bulunmasıdır.

AYDINLANMANIN GEREKLİLİĞİ

Bunların arkasındaki kitleyi boşaltmak için yapılacak olan, bundan önce yapılamamış olmalıdır ki toplumun dizginlerini ele geçirebilmişlerdir. İmam hatip okulları bir yana, en modern usullerle

ÖRSLE ÇEKİÇ ARASINDA...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Pazartesi, 25 Temmuz 2016 07:08 -

eğitim verildiği sanılan kolejler ve askeri okullarda bile yetişebilme imkânı bulabilmişlerdir. Üstelik bütün eğitim müfredatı şimdi buna hizmet ediyor.

Toplumu bunların elinden kurtarabilmek için yapılacak olan, dini ve dindarları yok saymak bunları devletin sopası ile baskı altına almak değildir. Bu tutumun geri tepme ihtimalinin yüksek olduğunu Türkiye tarihi gösteriyor. İnanç özgürlüğü vazgeçilmez bir insan hakkıdır. Dinler, milletleri oluşturan temel unsurlardan biridir. Uhrevi bir dinin yerine tanrısı para olan dünyevi bir dinin yerleşmesine çalışmak da halkı selamete ulaştırmıyor. 2001'de bir YAŞ toplantısı sonrasındaki akşam yemeğinde "Sofrada neden rakı yok!" diyerek yaverine rakı aldırıp içen generalin tutumu nefret tohumlarının ekilmesi örneklerinden biri değil midir?

Köklü bir aydınlanma hareketine geçilmelidir. Aydınlanma eleştirel akla dayanarak her türlü dogmayı reddetmek, insanın olgulara bakıp kendi özgür kararını verebilmesidir. Aydınlanma politik hayatı yakından ilgilendiriyor. Çünkü aydınlanma insanın kendi kaderini kendisinin çizmesidir. Toplumun önüne devlet tarafından konulan bir parti, inanç veya liderin tek doğru olduğu, bunun dışında bir seçenek bulunmadığı gibi bir politika aydınlanmaya aykırıdır. Farklı görüşlerin ve örgütlenmelerin yasaklandığı sistemler, tersi dogmalara da hayat kaynağı oluyor.

Bizim orta sınıf aydınlarımız, Türkiye'nin geçmişte devlet tarafından uygulanmış bir aydınlanma devriminden geçtiğini ileri sürerken yanılıyorlar. Evet, Fransız Devriminin etkisi Türkiye'de görülmeye başlandığından beri bir aydınlanma hareketi vardır fakat bunu devlet özendirmiş ve uygulamış değildir. Aksine devlet bu hareketi, yani özgür düşünmeyi baskı altına almıştır. O dönemde yapılan şey, Batı'nın yaşam tarzını toplumda egemen kılmaktan ibarettir. Devlet, Batıda gelişen özgür düşünmeyi, eleştirel aklı hiç teşvik etmedi. Çünkü feodalizmi kökünden kazımak isteyen bir burjuva sınıfımız hiç olmadı. Bizim burjuvazimiz, devlet eliyle halkı soyup bir an önce zengin olmaktan başka bir şey düşünmedi.

Şimdi o burjuvazi, elindeki orduyu bile koruyamıyor. Kendi hataları sonucu ordunun itibarı yerlerde sürükleniyor! Çünkü bu ordu mensupları bir aydınlanma devriminden geçmediler. Kurum olarak halk kitlelerinin çıkarlarıyla bir ilgileri de yoktur. Geniş kesimlerin "Her türlü darbeye karşıyız" demelerinin nedeni budur.

Arasında dövülüp durmakta olduğumuz örsle çekiç, Fetullahçılık ile felsefi bakımdan onunla aynı yapıda olan imam hatipçiliktir. Bunların yerini asık suratlı NATO'cu bir "laik" cunta alsaydı kaderimiz değişecek miydi? Bu değneğin tutulacak temiz bir ucu yoktur.

ÖRSLE ÇEKİÇ ARASINDA...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 25 Temmuz 2016 07:08 -

Sellerin sürüklediği çakıllar gibiyiz. Anlaşılan odur ki denize ulaşınca kadar sağa sola çarpa çarpa güzel bir hale gelmiş taşlar gibi olacağız. Umutsuzluk yok! Aydınlanmanın ışığında sabır var. Strateji, taktik var. Yetkin rehberlerin önderliğine çıkış yolu arayan milyonlarca halk var... (2 Temmuz 2016)